

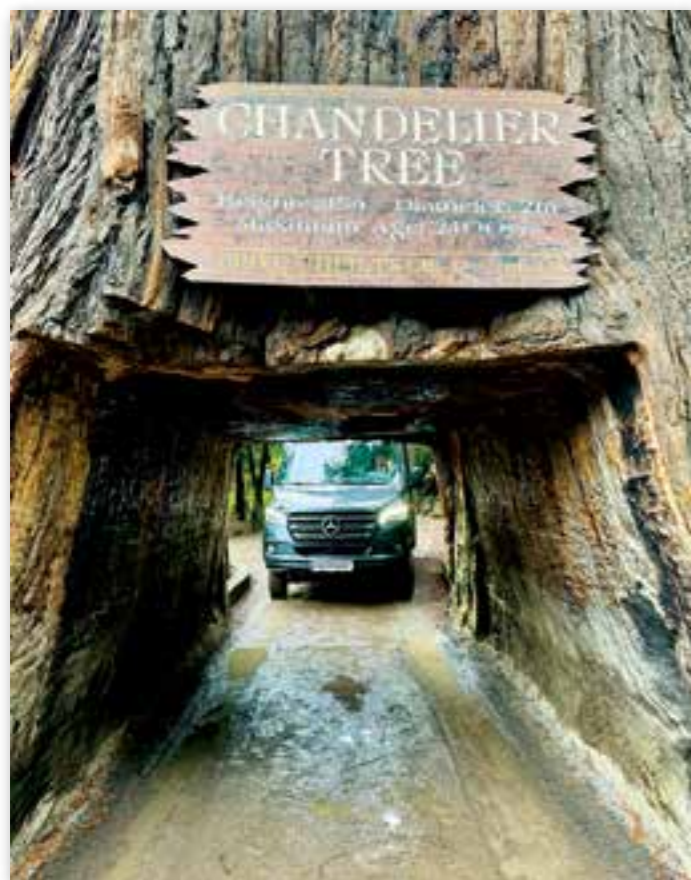

Fra Den Røde Plass til Det Hvite Hus med egen bobil

Del 2 av 2

Etter et par måneder hjemme, tok vi fatt på del to av turen.

Vi tok fatt på kysten nedover i California. Mange av mine bilder i hodet fra Amerika, er fra «Reader's Digest» som far abonnerte på. Her var det bilde av et tre som var så stort at det gikk an å kjøre gjennom det.

Drive Thru Tree Park. Nord i California.

Frikamping i nasjonalparkene.

Bryce Canyon National Park.

Det har aldri vært i mine tanker å dra dit, men nå var vi her i Redwood Forest. Trærne var så store at vi ble svimmel av å se til toppen. Vi kjørte en del på småveier i skogen, og campet der det passet oss.

Langs kysten var det som hjemme på Jæren, bare så mye større. Flotte klipper og et yrende dyreliv.

Like nord for San Fransisco tok vi inn i landet. Her kjørte vi gjennom vinmarkene i Falcon Crest. Nå fikk vi anledning til å overnatte på en av disse farmene. De hadde ikke lov til å selge vin, men vi kunne få en og gi noen donasjoner. Den lokale «Angela Channing» var kinesisk og de drev en vakker vingård.

Horseshoe bend. Inngangen til Grand Canyon.

Salt Lake City (SL City)

Veien over «High Dessert» til Salt Lake City var lang og rett. Mange steder stod det skilt om at det var forbudt å ta opp hai-kere. Da var det et fengsel i nærheten. De var plassert langt fra folk og svært isolert.

I SL City var det store monumentale bygg. Mormonerne holder til her. De hadde et misjonssenter hvor de hadde en sal med plass til 20 000 tilhørere. Det var et praktbygg. Mange unge kvinner var guider der. De hadde navnelapp med flagg som viste nasjonaliteten. Vi møtte en svensk jente som var «praktikant» der. Vi ble godt tatt imot. Tabernakelkoret fikk jeg ikke med meg. De er 350 sangere.

I turistinformasjonen fikk vi god informasjon om nasjonalparkene. Jeg visste ingenting om dem før jeg dro bort. De ringet inn 5 parker som var et must.

Selve skianlegget som hadde OL i 2002, var en liten times kjøring opp i fjellene. Det var et skiresort med alle fasiliteter. Vi campet på en øde campingplass, og det var begynt å bli vinter.

Herfra dro vi mot første nasjonalpark, Arches National Park som er den minste. Den har 2000 naturlige buer. Den lengste som heter «Landscape Arch» på 89 m. Jeg ble helt satt ut av den mektige naturen med søyler, trippelbuer og katedraler. Dette kan

ikke formidles, må oppleves.

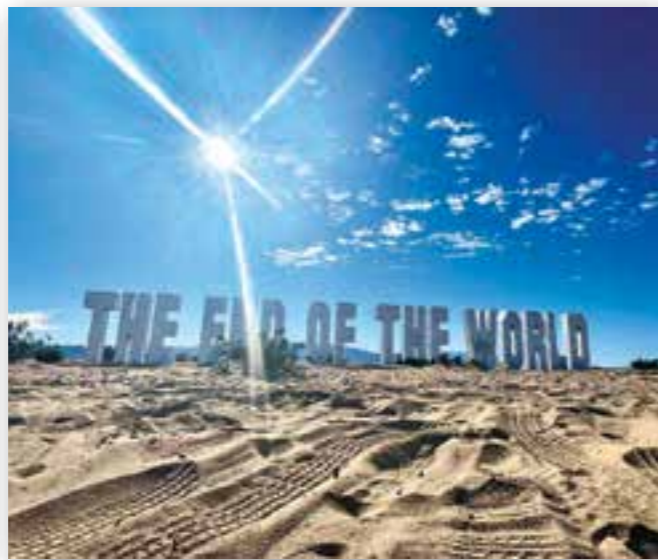
Videre var vi i Canyon Lands, Capitol Reef, Bryce Canyon og via Red Canyon Valley til Zion NP.

Her i den siste fikk vi anledning til å vasse oppover elven for å se store fjellformasjoner.

På vei ut fant vi oss en fin camping i skogen, hvor fylket hadde lagt til rette for camping. Ingen fasiliteter, men nok ved. På kvelden fikk vi nødvarsel på telefonen. Det var da «Flash Flood warning». Det hadde regnet så mye at disse trange dalene kunne bli katastrofeområder på kort tid. Vi var langt utenfor fare, men neste dag skulle vi mot Grand Canyon. Vi kom oss ikke av flekken. Stod i gjørme og spant på alle 4 hjulene. Eneste å gjøre var å fyre nytt bål og vente på bedre tider. Neste morgen hadde det frosset på, slik at vi kom oss ut på et vis. Det var ca en km ned til veien.

Grand Canyon var som navnet sier, enorm. Utrolig flott å ha sett. Skulle ha tatt fly og fått sett det fra oven. Horse Shoe Bend var det eneste vi kunne formidle via bilde. Resten var for stort.

Vi var innom Route 66 på vei til Hoover Dam. Alt er stort her borte. Vi hadde mange fine campingplasser ute i det fri. Selv i byene kunne vi flere steder stå trygt. Vi møtte alltid nordmenn (gjerner i 3. generasjon).

Ved enden av Death Valley kom vi til...

Arizona, typisk i landskapet.

Burbon Street i New Orelans.

Salvation Mountain i Slab City. Bygget på siden 1948.

Las Vegas

Her parkerte vi midt i byen i kjelleren på et enormt casino. Ett døgn for 20\$. Las Vegas er en spilleby av dimensjoner. 150 000 hotellrom og 200 000 slotmaskiner. Freemont street med sitt plasmaskjermtak. Her er alt lov. Vi hadde oss en Hop on tour med åpen buss på kvelden.

California

På veien vestover mot kysten var vi innom Joshua Tree NP. Passerte deler av Death Valley. Her var det øde. Plutselig var vi i selveste Palm Spring, hvor fiffen bor. Det var svært høy Ferrari- og RR-faktor her. Vi fikk sett Marilyn Monroe-statuen, og vært på søramerikansk Tamale-festival.

Så dro vi videre sydover mot Slab City, Stedet for dem som ikke føler de passer inn i samfunnet. De har ingen tjenester fra det offentlige, og får stort sett være i fred fra øvrighetene. De bor kummerlig, og får hjelp fra frivillige. Salvation Mountain

var grunnlagt i 1948 og bygget på siden. Telt, bobiler og campingvogner var i en skrøpelig forfatning. De har kirke, internet-kafe, bibliotek og hostel.

Kom oss så til havet for en lang helg og ferie. Carlsbad var etablert av tyske. Her kunne vi få tak i ribbe og surkål. Vi fikk også norsk kaviar, ikke helt billig, hadde havblikk og fikk sett på alle surferne som badet i Stillehavet.

Los Angeles med Long Beach ble passert på veien mot Hollywood. Her hadde vi også Hop on tour. Vi fikk sett alle stjernene i gaten, og «hilst» på de fleste kjente skuespillerne. Så kjørte opp til Hollywoodskiltet. Det ble en stor utfordring, for veien var ikke for oss, men vi gjorde det likevel.

Kysten her i California er flott, men lite tilgjengelig for oss turister. Den er privatisert.

Nå bar det østover. Arizona er staten «snow birds» reiser til fra hele Alaska og Canada. Her har de et godt klima om vinteren. Her kom de med sine enorme campingenheter. Vi fikk sett

de store kaktusplantene som vi kun har sett på cowboyfilmene. Vi brukte mye å overnatte på casinoner. Der var vi velkomne og ble passet på. Tombstone var en autentisk westernby. Ville vestens lovløse hadde holdt til her. Noen av de kjente duellene ble utkjempet her. Nå arrangeres det dueller for turistene. Den er kulisser for mange cowboyfilmer.

Vi kjørte langs grensen til Mexico, og fikk sett den store veggen som er satt opp. De fleste som bor her er mexicanere, og kan reise fritt fram og tilbake over grensen. Det var ingen store kontroller. De likte ikke dem som kom enda lenger sørfra.

Det nærmet seg jul, og vi hadde bestilt parkering og middag i Sjømannskirken i Houston. Det var fortsatt mange mil dit. Dieselen kostet nå \$0,80 pr liter. Her fikk vi den flotteste julemiddagen med julesanger og gang rundt stort juletre. Vi møtte mange norske som bor i Texas.

Vi fikk med oss NASA og Galveston. På veien østover var vi innom fransktalende St. Martinsville. New Orleans var en stor opplevelse, og «Preservation Hall» som jeg hadde hørt mye om, var kun en trappegang. God sang og mye jazz i gatene. I parken var både Louis Armstrong og Mahalia Jackson.

Nyttårsaftnen feiret vi på Outback Spring i Florida. Flott RV-park som er drevet av et Australsk par - høy standard. Vi ble små her. Alle hadde campingvogner med tre aksler eller bobiler med fire uttrekk.

Ved kysten i Florida ligger St Augustine. Dette er den eldste europeiske byen (1565). Her møtte vi Karen. Hun er den andre søsteren som er våre slektninger. Et stort møte, og vi hadde et godt måltid sammen.

Østkysten

Nå begynner det å nærme seg klargjøring for hjemreise. Det er bare to uker opp langs østkysten. Vårt siste nødvarsel kom her. Det var melding om tornado. Hva i all verden gjør vi nå? Jeg har mange ferdigheter, men å finne shelter her, ante vi ingen ting om. Ble værende i skogen og ventet. Det gikk bra for tornadoen svingte unna oss. Fikk en bunk fra en gren som falt ned. Det

var det verdt. For å komme oss til Baltimore, kjørte vi gjennom Sør-Carolina, Virginia og Maryland.

Så var det sjarmøretappen igjen. Selveste White House. Parkerte bokstavelig i hagen. Presidenten var ikke hjemme, så vi besøkte museet. Fint det også. Fikk med oss Smithsonian National Museum. En hjerteskjærende opplevelse. Lærerikt og trist.

Hjemreise fra Baltimore. Det var vinter, så vi holdt oss i ro siste uken for å unngå uhell på glatten. To uker etter at vår båt dro til Antwerpen, falt «Francis Scott Key»-broen ned og stengte alle avganger i tre måneder.

Startet hjemmefra 6/3 -23 og kom hjem 25/2 2024, 119 + 83 dager.

Betalte overnattinger: Første del 20, Andre del 30. Kjørte 22000+14000 km. = 36000 KM/22000 miles Neste prosjekt er klart. More to come.

720 Erik Lea

Palm Springs og Marilyn Monroe.

I Hollywood møtte vi selvsagt Elvis.

Kjørte med egen bil til Det Hvite Hus. Ingen hjemme.